

ژورنال

شماره ۹۹۱

۱۹ مارس ۲۰۲۵ - ۲۹ اسفند ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: آذر پویا

در این شماره ژورنال:

سال ۱۴۰۳، سال فوران جنبش‌های اجتماعی

مصاحبه با کاظم نیکخواه

صدای زنان خاموش نمی‌شود

نسان نودینیان

چهارشنبه‌سوری و آتش‌زدن طناب‌های دار

بابک یزدی

فقر، فساد، گرانی و "سال نکو"

سینا پدرام

شکست جمهوری اسلامی در شورای حقوق بشر

حسن صالحی

سال ۱۴۰۳، سال فوران جنبش‌های اجتماعی

مصاحبه با کاظم نیکخواه

آذر پویا - در آستانه سال جدید یعنی سال ۱۴۰۴ هستیم، اگر بخواهیم مرور کوتاهی بر وقایع سال ۱۴۰۳ داشته باشیم به نظر شما مهم‌ترین اتفاقات این سال چه بود و چه تأثیری در زندگی مردم داشتند؟

کاظم نیکخواه: تا آنجا که به مردم برمی‌گردد سال گذشته سال آشفشان "جنبش‌های اجتماعی" بود. تقابل مردم با نکبت‌های حکومت در ادامه، به جنبش‌های اجتماعی برای دفاع از زندگی متحول شده و بخش‌های وسیعی از مردم را در این جنبش‌ها کنار هم قرار داده است. جنبش علیه اعدام، جنبش ضد حجاب، جنبش ضد آپارتاید جنسیتی، جنبش معیشت و

رفاه، جنبش دادخواهی و... وقتی از "جنبش‌ها" صحبت می‌کنم منظورم اعتراضات پیوسته و سروته دار است. یعنی این اعتراضات از حالت تک حرکت و از این موضوع به آن موضوع خارج شده، اشکال گسترده‌ای از اعتراضات برای رسیدن به یک هدف شکل گرفته، و بخش‌هایی از مردم برای رسیدن به یک هدف معین به هم پیوند می‌یابند. همین جنبش علیه اعدام را در نظر بگیرید. یکی از شورانگیزترین حرکت‌های اجتماعی در سال ۱۴۰۳ موج اعتراض به حکم اعدام توماج صالحی بود. اعتراضات در داخل و خارج کشور جریان یافتند و به هم پیوند خوردند و نهایتاً توانستیم از وحشت به دار کشیدن توماج، به جشن آزادی او برسیم. این یک دستاورد فراموش‌نشده و تاریخی بود. جنبش ضد حجاب هم به‌راستی کولاک کرد و دنیا را روی سر حکومت اسلامی خراب کرد.

پشت سرهم لایحه ضد حجاب دادند، بی‌حجابی را
”بلای آسمانی“ نام نهادند، حکومتیان مدام علیه زنان
بی‌حجاب عربده‌کشی کردند، اما بی‌حجابی در برابر
چشم‌هایشان تثبیت شد و غلطی نتوانستند بکنند. اینها
از آن نمونه‌هایی است که جنبش‌های اجتماعی به
نتیجه ملموس و ماندنی رسیده‌اند. یک سری جنبش‌ها
هم هنوز تا پیروزی‌های ملموس و تاریخی راه درازی
در پیش دارند. مثل جنبش دادخواهی که می‌خواهد
دست‌اندرکاران حکومت را به جرم جنایاتشان در
دادگاه‌های مردمی پاسخگو نماید. یا جنبش معیشت
که می‌خواهد به دوره تلخ فقر و فلاکت و محرومیت
کارگران و پرستاران و معلمان و بازنشستگان پایان
دهد. رسیدن به این هدف‌ها به سرنگونی حکومت
گره‌خورده که امیدوارم سال ۱۴۰۴ سال رسیدن به
چنین هدفی باشد.

برای جمهوری اسلامی سال ۱۴۰۳ سال شکست‌های مهلک بود. مرگ رئیسی جلاد یک ضربه مهلک به "حکومت اعدامی" بود و مردم را به جشن و شادی کشاند. ترور اسماعیل هنیه در تهران و بعد از آن هلاکت حسن نصرالله و ضربات پی‌درپی در تقابل اسرائیل و حکومت اسلامی، رجزخوانی‌های خامنه‌ای را به طنز تبدیل کرد. کلاً می‌توان مشاهده کرد که جمهوری اسلامی با فضای تعرضی جامعه و روحیه بالای مردم، و ضربات متعددی که متحمل شده، در این سال به رعشه مرگ افتاده و مردم بسیار امیدوار و متعرض هستند.

آذر پویا: با توجه به اعتراضات گسترده و همه‌جانبه‌ای که در جامعه وجود دارد از اعتراض علیه گرانی و حجاب گرفته تا اعتراض علیه سرکوب‌های بی‌رویه و غیره... چشم‌انداز تأثیر این اعتراضات را در سال

جدید چگونه می‌بینند؟

کاظم نیکخواه: من واقعاً امیدوارم که سال ۱۴۰۴ سال سرنگونی جمهوری اسلامی باشد. این حکومت کلاً پایه‌های حاکمیتش را از دست داده است. اقتصادش آن‌چنان فروپاشیده که امکان تأمین برق و گاز و آب مردم را هم ندارد. صفوفش زیر فشارهای مختلف تکه‌تکه شده و خامنه‌ای که قرار است ستون حکومت باشد به نقطه ضعفش تبدیل شده است. در مقابل این حکومت وامانده و متحجر، مردمی قرار دارند که واقعاً قرن‌ها از ارزش‌ها و سنت‌های آن فاصله دارند. به همین چند نمونه‌ای که در سال ۱۴۰۳ خبرساز شد فکر کنید! به کنسرت پرستو احمدی که غوغا کرد. به اعتراض عریان آهو دریایی و به حرکات زندانیان در داخل زندان‌ها، و هزاران نمونه دیگر که

فضای انسانی و مدرن جامعه را نشان می‌دهد. اینکه این حکومت یک وصله ناجور بر تن جامعه است دیگر برای خودی‌هایشان نیز قابل‌کتمان نیست. اینها فقط به دستگاه سرکوب متکی هستند و آن‌هم دارد به هم‌ریختگی و ناکارایی‌اش را بیش‌ازپیش نشان می‌دهد. تردیدی نداشته باشید که سال جدید سال سرنگونی جمهوری اسلامی و شروع یک جامعه انسانی و نمونه‌وار خواهد بود.

صدای زنان خاموش نمی‌شود

نسان نودینیان

یک روز پس از مراسم روز جهانی زن، چند زن مبارز و آزادی‌خواه، لیلیا پاشایی، باران ساعدی، سوما محمدرضایی و سهیلا مطاعی به دلیل شرکت در مراسم روز جهانی زن و اعتصاب عمومی بازداشت شدند. قابل‌ذکر است که سهیلا مطاعی چند روز بعد به قید وثیقه آزاد شد.

در اعتراض به این دستگیری‌ها ۳۰۰ نهاد و فعال حقوق زنان با انتشار بیانیه‌ای خواستار آزادی بی‌قید و شرط آنها، شده‌اند.

این بیانیه نه تنها دفاع از حقوق بازداشت‌شدگان، بلکه صدایی رسا در برابر سرکوب سیستماتیک زنان توسط جمهوری اسلامی است. بیانیه رادیکال ۳۰۰ نهاد و فعال سیاسی به ما می‌گوید: به‌عنوان بخشی از جامعه بر بستر دستاوردهای ارزشمند و مبارزاتی زن زندگی آزادی علیه آپارتاید جنسیتی، و تبعیض جنسی ایستاده‌ایم، و تا خلاصی از تبعیض و نابرابری مبارزه را ادامه می‌دهیم، در برابر این سرکوب‌ها سکوت نمی‌کنیم و همبستگی و حمایت جمعی، تنها راه توقف چنین روندهای سرکوبگرانه‌ای است.

پیام‌های مثبت و ارزشمند بیانیه ۳۰۰ نهاد و فعال سیاسی، انعکاس دستاوردهای زن زندگی آزادی و در تداوم آن است. انتشار چنین بیانیه‌ای نشان می‌دهد که زنان دستگیر شده تنها نیستند و از

حمایت گسترده‌ای برخوردارند. بیانیه همچنین بر روحیه مبارزاتی دستگیرشدگان و خانواده‌هایشان تأثیر مثبت داشته و دارد.

بیانیه موجبات همبستگی بیشتر میان فعالان حقوق زنان، نهادهای اجتماعی و مبارزاتی را تقویت و به سازماندهی جنبش‌های اعتراضی علیه دستگیری و تهدیدها کمک خواهد کرد چنین اقداماتی سکوت در برابر بازداشت‌ها و عادی‌سازی سرکوب زنان و فعالین را به صدای متشکل و قدرتمند تبدیل خواهد کرد.

بیانیه به جلب حمایت نهادها، سازمان‌ها و انعکاس در رسانه‌های بین‌المللی کمک خواهد کرد. به‌ویژه در شرایطی که نماینده سازمان ملل خانم مای ساتو

در گزارش خود در ۱۸ ماه مارس به "ادامه نقض فاحش حقوق بشر و جنایات علیه بشریت" اشاره کرده و امکان فشار بین‌المللی بر جمهوری اسلامی را افزایش می‌دهد.

آزادی بازداشت‌شدگان سنندج، خواست فوری و انسانی است. جا دارد همه با هم با برپایی تجمع‌های اعتراضی و پیوستن به این بیانیه برای آزادی دستگیرشدگان متحد شده و صدای آزادی‌خواهی‌مان را رساتر کنیم.

چهارشنبه‌سوری و آتش‌زدن طناب‌های دار

بابک یزدی

چهارشنبه‌سوری یکی از جشن‌های قدیمی و محبوب ایرانیان است که هر سال در غروب آخرین سه‌شنبه سال برگزار می‌شود. خیلی‌ها چهارشنبه‌سوری را جشن، روشنائی بر تاریکی، جشن غلبه شادی بر غم و اندوه و در یک کلام سوزاندن جهل و جهالت و خرافات و هر چه رو به گذشته دارد می‌دانند.

رژیم اسلامی نه‌تنها با نوروز، چهارشنبه‌سوری، سیزده‌بدر و هر چیزی که نشانی از شادی و خوشی دارد مشکل داشته و به بهانه‌های مختلف از

مراسم‌های این چنینی جلوگیری و یا مزاحمت ایجاد می‌کند، بلکه به‌ویژه می‌داند که از این مناسبت‌ها مردم برای رقص و شادی و در هم شکستن آپارتاید جنسیتی نیز استفاده می‌کنند. علاوه بر اینها امسال نوروز و چهارشنبه‌سوری مصادف با ماه رمضان نیز هست و به همین دلیل رژیم از پیش هشدار داد و تهدید کرد اما مردم بسیار بیشتر از همیشه به استقبال این روزها رفتند و رقص و پایکوبی کردند و ابعاد دیگری به بی‌حجابی دادند. مردم امسال نیز چندین روز مانده به نوروز در شهرهای مختلف ایران آتش روشن کردند و با جشن و شادی و بی‌حجابی مخالفت خود را با رژیم شادی ستیز نشان دادند.

کارزار جهانی نه به اعدام در ایران امسال در

فراخوانی از مردم خواسته بود که در هر کجا می‌توانند طناب‌های دار را به طور سمبلیک در اعتراض به اعدام به آتش بکشند.

امسال در چهارشنبه‌سوری مردم با جشن و شادی و آتش‌افروزی آتشی بر جان رژیم و عواملش انداختند که دودمان بریادده بود. در بسیاری از این مراسم‌ها عکس‌های دیکتاتور بزرگ و رهبر نظام خامنه‌ای را به آتش کشیدند، در مواردی طناب‌های دار را در حمایت از فراخوان کارزار جهانی نه به اعدام و سه‌شنبه‌های علیه اعدام که در ۳۸ زندان ادامه دارد در مخالفت با اعدام به آتش کشیدند.

همانطور که سنگر مبارزه با حجاب اجباری را زنان مبارز ایران دفاکتو فتح کرده‌اند دیری نخواهد

گذشت که سنگر مبارزه با اعدام را نیز فتح شود.
ر چهارشنبه سوری و نوروز واقعی مردم ایران در
یک کلام با سرنگونی رژیم جهل و جنایت اسلامی
حاصل می شود. مردمی که فریاد زده اند "بیزارم از
دین شما، نفرین به آئین شما". پیروز این میدان
خواهند بود.

فقر، فساد، گرانی و "سال نکو"

سینا پدram

به گزارش خبرگزاری‌های ایران، در روز سه‌شنبه ۲۸ اسفند، قیمت هر قطعه سکه امامی به رکورد ۹۶ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسید. همچنین قیمت هر گرم طلای ۱۸ عیار به بیش از ۸ میلیون تومان رسید و دلار آمریکا نزدیک به ۱۰۰ هزار تومان شد.

رئیس گمرک ایران نیز از واردات ۱۰۰ تن طلا به کشور در ازای صادرات کالا خبر داد که نسبت به سال گذشته سه برابر شده است.

باز بنا به گزارشات مختلف درآمدهای نفتی ایران نیز کاهش یافته و صادرات نفتی کشور در ۱۰ ماه

گذشته ۳۰ میلیارد دلار گزارش شده است. در یک دهه گذشته نه تنها سرمایه گذاران خارجی بلکه سرمایه های داخلی نیز در حال خروج از ایران هستند.

همچنین بر پایه برآوردهای کارشناسان، ذخایر ارزی ایران از بیش از ۱۲۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۰ به کمتر از ۱۰ میلیارد در سال ۱۴۰۲ رسید. از همین رو، دولت مسعود پزشکیان نه درآمد ارزی کافی دارد و نه می تواند به میزان مورد نیاز از ذخیره ارزی برداشت کند.

در ایران کاهش ذخایر، ناپایداری بازار ارز و افزایش قاچاق منابع مالی و طبیعی در طی چند دهه گذشته دیده می شود. اینها نمونه های کوچکی از فروپاشی اقتصادی است.

ما همواره تأکید کرده‌ایم که معضل بحران اقتصادی در ایران تحت سلطه رژیم اسلامی، تابع سیاست‌های این رژیم، مواضع سیاسی آن در قبال غرب و به‌ویژه آمریکا است.

روند ورشکستگی اقتصادی در ایران، یک بحران فزاینده سیاسی را بر علیه رژیم در کل جامعه دامن زده است. در عالم واقع، بالارفتن دلار یعنی افزایش فقر طبقه کارگر و تمامی فرودستان، نبود طلا یعنی بی‌پشتوانه شدن ارز ملی، یعنی سقوط ریال و تورم اقتصادی که کمر تهی‌دستان را خم کرده است.

بودجه چند دهه گذشته نشان داده است که برای رژیم تنها یک گزینه آن‌هم سرکوب گسترده جامعه باقی‌مانده است. درعین حال چنین فروپاشی

اقتصادی و چنین فقر گسترده که با تعیین دستمزدهای چندین برابر زیر خط فقر سال آینده نیز بیشتر خواهد شد، راه دیگری جز راه حل سیاسی برای خلاصی از این وضعیت خطیر اقتصادی برای مردم ایران باقی نمانده است.

همان قدر که رژیم برای ماندن سرکوب می کند، مردم نیز برای بقا خود نیاز به سرنگون کردن این رژیم دارند. فروپاشی اقتصادی با سرنگونی سیاسی و خیزش اجتماعی و انقلابی جواب خواهد گرفت.

شکست جمهوری اسلامی در شورای حقوق بشر

حسن صالحی

در پنجاه و هشتمین نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل، جمهوری اسلامی شکست سنگینی را متحمل شد. باوجود اعزام هیئتی رسمی و چندین سازمان غیردولتی وابسته، تلاش این رژیم برای انحراف افکار عمومی و توجیه نقض حقوق بشر ناکام ماند.

در یکی از جلسات این نشست، گزارش ۲۵۲ صفحه‌ای هیئت حقیقت‌یاب سازمان ملل و گزارش مای ساتو، گزارشگر ویژه حقوق بشر، تصویری جامع از نقض سیستماتیک حقوق انسانی در ایران ارائه کردند. این گزارش‌ها به افزایش اعدام‌ها به‌عنوان

ابزار سرکوب، سرکوب زنان مخالف حجاب اجباری، سرکوب معترضان و خانواده‌های آنان، و فشار بر اقلیت‌های قومی و مذهبی، به‌ویژه کردها، بلوچ‌ها و جامعه LGBTQ+ اشاره داشتند.

در این گزارش‌ها تأکید شد که جنایات علیه بشریت در ایران ادامه دارد و خطر نقض فاحش حقوق بشر همچنان جدی است. "سامان صیدی"، معروف به "سامان یاسین"، رپر کرمانشاهی که در جریان خیزش "زن، زندگی، آزادی" بازداشت و به اتهام "محرابه" به اعدام محکوم شده بود، از شکنجه‌هایی که در دوران بازداشت متحمل شده بود، پرده برداشت. سخنان او تأثیر همگان را برانگیخت. او به اعدام مصنوعی برای گرفتن اعترافات اجباری اشاره کرد و گفت که بازجویان خودکار را در بین‌اش فرو کرده‌اند تا او را

وادار به اعتراف علیه خود کنند.

همچنین، علیرضا آخوندی، نماینده پارلمان سوئد، در یکی از جلسات با اشاره به مستندات تحقیقات شورای حقوق بشر سازمان ملل، اظهار داشت: ” جمهوری اسلامی مردم خود را زندانی، شکنجه و اعدام می‌کند. زنان تحت ضرب و شتم، تجاوز و سرکوب قرار می‌گیرند. نظامی که با سرکوب مردم خود بر سر کار می‌ماند، مشروعیت ندارد.“

شماری از نمایندگان نهادها و سازمان‌های مدافع حقوق بشر ایران نیز در این جلسات حضور داشتند و جلسهای ویژه برای شنیدن نظرات آنها درباره گزارش‌های مطرح‌شده برگزار شد.

نمایندگان جمهوری اسلامی نتوانستند با توجیهات

و ادعاهای بی‌اساس خود، جنایات متعدد رژیم علیه مردم ایران را پنهان کنند. دادخواهی مردم ایران در شورای حقوق بشر سازمان ملل بازتاب گسترده‌ای یافت. مردم ایران خواهان پایان سیاست‌های مماشات با جمهوری اسلامی و به رسمیت نشناختن این رژیم هستند. جمهوری اسلامی نه تنها نماینده مردم ایران نیست، بلکه نماینده سرکوب آنان است. هرچه انزوای بین‌المللی این رژیم بیشتر شود، مردم ایران در شرایط مساعدتری، باتکیه بر نیروی انقلاب خود، آن را سرنگون خواهند کرد.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۳۸۸۵۷۵۰۲۰

ژورنال